

вена дейност на вътрешните житни пазари и чрез експорта на брашна, сжщата тази индустрия способствуваше да се поддържат надпаритетни цени отъ 50 стотинки до 1 левъ на килограмъ българска пшеница. Тя улесни, отъ друга страна, зараждането и бързото развитие на редица други индустрии и занаяти, които, създавайки нови поминъци, подобряваха и прехраната на населението, — напр. макаронената, фидената и сладкарската индустрии и всички сродни тѣмъ занаяти. Тя спомогна много и за подобрене на хлѣбарството.

Следъ като настѣпи презъ есенята на 1930 година кризата въ цените на зърнените храни, мелничарската индустрия стана онзи стопански лостъ, съ който държавата си послужи, за да облекчи бедственото положение на земеделските производители чрезъ Дирекцията храноизносъ. Това голѣмо държавно стопанско мѣроприятие можѣ да се приложи само благодарение на това, че се опрѣ на една модерна мелничарска индустрия, безъ която е невъзможно да се провежда единъ тѣй централистиченъ житенъ режимъ. Ако не бѣха модерните небетчийски мелници и ако населението мелѣше своите храни по безброй, прѣснати въ най-затѣнтени и мѣчно достѣпни мѣста, първобитни воденици и на домашни хромели, както е било, контролната работа на Дирекцията храноизносъ щѣше да бѣде напълно илюзорна. Отъ друга страна, цѣлиятъ вътрешенъ пласментъ на монополизираните жито и рѣжъ минава презъ стотина търговски мелници, така да се каже, подъ очите на самата Дирекция храноизносъ, — нѣщо, което не би било възможно при положението на мелничарството у насъ къмъ края на миналото столѣтие. Безъ този стегнатъ мелничарски апаратъ Храноизно-

сътъ щѣше неминуемо да рухне. Съ пълно право може, прочее, да се каже, че ако днесъ е възможно да се подпомагатъ производителите на зърнени храни и да се запазватъ отъ катастрофални изненади на международните пазари, — това се дължи главно, ако не единствено, на успоредното развитие у насъ на желѣзопѣтната мрежа и на мелничарската индустрия. Последната е дѣло изключително на частната инициатива и предприемчивостъ, подкрепени на времето отъ една разумна и далновидна стопанска политика на държавата.

Въпрѣки всички прѣчки и прегради, въпрѣки всички преживѣни сътресения, мелничарската индустрия не престана да прави неимоверни усилия за проникване наново въ далечните чужди пазари. Тя бѣше успѣла да проникне до Финландия, но не можѣ да се закрепим тамъ, защото не бѣше по силите на българското мореплаване да ѣ обезпечи прями съобщения съ тази далечна страна. Днесъ, макаръ и при още по-голѣми трудности, български брашна стигатъ до Англия и Швеция. И въ вътрешността на Царството мелничарството върши голѣмата си културно-стопанска работа, бидейки най-голѣмия органъ на държавната житна политика.

Въ заключение нека посочимъ, за илюстриране грамадното значение на тази индустрия, че тя преработва близо $\frac{4}{5}$ отъ цѣлото зърнено производство на страната и че нейниятъ годишенъ оборотъ възлиза на около 6 милиарда лева по днешни цени. Тя се справя съ тази тежка задача при най-трудни условия и ограничения и съ нищожни печалби, като единъ голѣмъ самоотверженъ служителъ на цѣлокупното народно стопанство.